

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับประจำวันที 1 เดือนมกราคม พ.ศ.2561 หน้า 13-14 มูลค่าข่าว 495,135.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดชีวิตหมอสุดแม่

“อุตราษาณ”

แห่งนิตยสารคู่สร้างคู่สม

14

Live Interview

ขึ้นชื่อว่าเป็นนิตยสารคู่บ้านคู่เรือนอีกเล่มหนึ่งของเมืองไทย ที่ผ่านการรับใช้ผู้อ่านหนังสือทุกเพศทุกวัยมากกว่า 37 ปี ซึ่งแน่นอนว่า การจากไปของหนังสือหัวนี้ ก็ย่อมสร้างความเสียดายให้กับผู้อ่านที่เป็นทั้งแฟนข่าวหรือขาประจำอยู่ไม่มากนัก

เพราะนิตยสารเล่มนี้ มอบทั้งสาระ ความรู้ ความบันเทิง หรือแม้กระทั่งความทะลึ่ง ก็มีมาให้ผู้อ่านนานนับสิบปี จนเป็นที่ยอมรับมาทุกรอบทุกสมัย

ซึ่งคอลัมน์หลักของนิตยสารคู่สร้างคู่สม นั่นคือ ดูดวง

พยากรณ์ราศีต่างๆ ที่ถือได้ว่าเป็นตัวสูงและเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้กับนิตยสารเล่มนี้ ผู้อยู่เบื้องหลังของคอลัมน์นี้ นั่นคือ **รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม** อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ซึ่งทุ่มเทในการทำคอลัมน์ดังกล่าว ผ่านการค้นคว้าทางด้านโหราศาสตร์ไทย ผสมกับการเขียนในเชิงภาษาไทยให้เข้าใจโดยง่าย จนทำให้เป็นที่ยอมรับในการทำนายพยากรณ์อยู่หลายครั้ง จนกลายเป็นอีกหนึ่งคอลัมน์ในความทรงจำของนักอ่านนิตยสารชาวไทยไปอีกหนึ่งหน้าก็ตามที

★ **ฝันเป็นครู เพื่ออยากให้ความรู้**

ณ จังหวัดเพชรบุรี อัมพรในวัยเด็ก เติบโตขึ้นมาในครอบครัวชาวสวนชาวไร่ ก็ได้ใช้ชีวิตตามแบบฉบับเด็กบ้านนอกทั่วไปแบบปกติ จนกระทั่งได้รับการศึกษาในช่วงเวลานั้น ความคิดและความใฝ่ฝันที่ว่า อยากจะเป็นครูประจำตำบล จึงเริ่มก่อตัวขึ้น เพื่อที่จะให้

ความรู้แก่เด็กนักเรียน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ซึ่งจุดเริ่มต้นตรงนั้น ก็เริ่มขึ้น...

“เราเป็นเด็กบ้านนอก เราได้โตมาใช้ชีวิตปกติ แต่ก็มีความคิดที่จะเป็นครูนะ เพราะความใฝ่ฝันก็คือการได้เป็นครูประจำตำบล ส่วนที่อยากจะเป็นครู เพราะว่าบ้านผมได้ตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับโรงเรียน ก็เห็นครูบาอาจารย์ที่ไปสอนเด็ก ซึ่งเราก็คิดว่าน่าจะดีกว่าไปทำสวนทำนา เหมือนกับชาวบ้านเขาเป็นกัน เราเลยสนใจที่จะมาเป็นครู แล้วอีกอย่างหนึ่ง พ่อได้มีอาชีพครู เราารู้สึกว่าเป็นอาชีพที่ให้อย่างเดียว ลูกศิษย์ลูกหา เราก็สั่งสอนอบรมไป ส่วนเบี้ยบำนาญทาง เราก็ไม่มีเบียดเบียน

ลูกศิษย์ มีแต่จะให้ แล้วก็ไปเป็นอาชีพที่มันไม่บาป ก็เลยอยากจะเป็นครูเลยเรียนเป็นครู ที่นี่ เราเรียนจบแล้ววุฒิ ปกศ.ต้น มันก็ยังไม่พอ ก็ไปเรียนเอาวุฒิ ปกศ.สูง ซึ่งเราก็เป็นนักเรียนทุนจากเพชรบุรี ให้มาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ

“พอเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯ แนนอนว่า ด้วยความที่เป็นเด็กบ้านนอก แล้วก็ไปเป็นนักเรียนทุน ก็ถือว่ามีความคาดหวังสูงด้วยเช่นกัน ก็บังคับจิตใจตัวเองด้วย เพราะว่าเราเป็นเด็กหอมาตั้งแต่เรียนที่เพชรบุรี ไม่มีใครปกครอง คือตอนที่อยู่บ้าน ก็ยังมีอาจารย์และผู้ปกครองคอยดูอยู่ คอยบังคับ แต่พอมาเรียนกรุงเทพฯ ก็เข้าบ้านอยู่ตรงตรอกบางไส้ไก่ ก็ดูแลควบคุมตัวเองมาตลอด ซึ่งเราก็เป็นเด็กที่ไม่เกรง ตั้งอกตั้งใจเรียน เพราะว่าพ่อแม่ก็ไม่มีเงินที่จะส่งมาให้ใช้อย่างฟุ่มเฟือยนัก

“ตอนช่วงที่เรียนต่อเอา ปกศ.สูง ที่ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในปัจจุบัน) ซึ่งที่นั่นผมโชคดีที่ได้เพื่อนคือ คุณตำรวจ พุฒตาล เราก็คบกันมาตั้งแต่ครั้งนั้น คุณตำรวจเขาเก่งภาษาอังกฤษ ส่วนผมก็ถนัดภาษาไทย ก็ผลัดกันลอกซึ่งกันและกัน (หัวเราะ) พอหลังเรียนจบจากที่นั่น ผมก็ไปเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปัจจุบัน) แล้วคุณตำรวจก็ออกไปประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จเจริญรุ่งเรืองในทางการทำงานสนามบิน และทำงานร่วมกับ พ.อ.การุณ เก่งระดมยิง ส่วนผมก็ไปเรียนเป็นครู ที่ประสานมิตร หลังจากเรียนจบก็ไปทำงานเป็นครูที่วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี อยู่ที่สัตหีบ ทำงานอยู่ที่นั่น 1 ปี ก็กลับมาเรียนต่อปริญญาโทที่ ประสานมิตรเหมือนเดิม เราก็เรียนไปด้วยทำงานไปด้วย เป็นครูสอนภาษาไทยปกติ จนกระทั่งเรียนจบในระดับปริญญาโท

★ **เรียนรู้ศาสตร์พยากรณ์ เพื่อต่อยอดศัพท์ทางวรรณคดี**

หลังจบการศึกษาในระดับปริญญาโท อัมพรก็ได้เข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในปัจจุบัน) ซึ่งในช่วงเวลาที่เข้ารับราชการที่นั่น เขาก็พบว่าคำศัพท์ในวรรณคดีนั้น มีความหมายที่ซับซ้อนเกินกว่าที่จะเข้าใจได้ นั่นจึงทำให้ อัมพรได้พบกับพระสงฆ์รูปหนึ่ง และจากจุดนี้ทำให้เขาได้ศึกษาเพิ่มเติมในวิชาโหราศาสตร์ของไทย ณ ที่แห่งนั้น...

“ผมเป็นครูสอนวรรณคดีไทย แล้วในแต่ละเรื่อง ก็มีศัพท์เฉพาะตัวในวรรณกรรมเรื่องต่างๆ ซึ่งในตำราวรรณคดีไทย ก็อธิบายแบบตำราโหรา หมายถึงอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วโดยส่วนตัวรู้สึกว่ายังไม่มีความรู้ในคำศัพท์พวกนี้มากพอ ผมก็ไปพบกับพระเดชพระคุณ พระอาริยานุวัฒน์ ซึ่งเป็นรองเจ้าคณะจังหวัด ณ ขณะนั้น ผมเลยไปขอฝากเป็นลูกศิษย์ของท่าน แล้วท่านก็เมตตาผม และเมื่อมีโอกาสนี้ผมเอาปิ่นโตไปถวายท่านครั้งใด ท่านก็กรุณาบอกศัพท์ให้กับผมว่า มันเป็นอย่างงี้ๆ นะ ผมได้ความรู้ และก็จำๆ ไว้ แล้วพอได้ไปสนทนาธรรมกับท่านบ่อยๆ ผมก็สนใจ เราก็ให้ท่านว่า นักโหราศาสตร์ได้เขียนเป็นหนังสือขายตามตลาด ก็มาศึกษาเพิ่มเติมเองว่า คำในหนังสือโหราศาสตร์ กับ คำที่พระคุณเจ้าอธิบายมามันเป็นยังไง

“จริงๆ ผมก็ไม่ได้จะตั้งใจศึกษาแบบลึกซึ้งหรอกครับ แต่ในเมื่อถ้าเป็นคำศัพท์ทางโหราศาสตร์ที่ยากแล้ว ผมจะสอนลูกศิษย์ยังไง จะบอกได้ว่าแคว้นหนึ่งในวันโหราศาสตร์ เด็กก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ผมเลยรบกวนท่านเจ้าคุณ แล้วท่านก็เมตตาเรา ท่านก็สอนเรามาตลอด ว่าวันห้ามเป็นอย่างงั้นนะ มีศัพท์เฉพาะตัว

อย่างนั้นะ ซึ่งถ้าเราเรียนรู้แล้ว เราจะถ่ายทอดต่ออย่างไร ถ้าไม่ได้ไปเรียนมาก่อน ผมเป็นครูภาษาไทย คำเหล่านี้ก็ต้องรู้ ผมก็ไปถามพระคุณเจ้า ท่านก็เมตตาเรา

“ผมอยู่มหาสารคาม 10 กว่าปี ก็ไม่ได้ไปถามท่านทุกวันนะครับ แต่จะเป็นแบบว่า เวลาที่มีปัญหาเราก็ก็นึกไปปรึกษาในแต่ละครั้งว่า หลวงพ่อครับ คำนี้เป็นยังไง คือค่อยๆ ศึกษาไป ก็เหมือนต่อยอดทางด้านวิชาการให้เราไป

★ ศึกษาแห่งศาสตร์ จนชำนาญเรื่องโหราไทย

“ถ้าตัดเรื่องวิชาการออกไป ผมว่าผมได้ความรู้เพิ่มเติม แล้วก็ช่วยเหลือเพื่อนฝูง อย่างเวลาที่พวกเขาไปปรึกษาในเรื่องนี้ ผมก็ตั้งทำเป็น อาจารย์เลย (หัวเราะเบาๆ) อธิบายให้ฟังไปตามลักษณะต่างๆ ซึ่งก็ตรงกับที่ ท่านเจ้าคุณสอน ผมก็เลยยึดเป็นหลักวิชาเลย หลังจากนั้น เราก็ก็นึกคำมาจากที่อาจารย์ด้านโหราศาสตร์ที่เขาเขียน ผมก็เอามาอ่านประกอบ ว่าเจ้าคุณอธิบายอย่างนี้ เหมือนกับได้ศึกษาเพิ่มเติมในคำบางคำในวรรณคดี แล้วพอลงลึกแล้ว ก็ได้รับความรู้ทางด้านพยากรณ์ หมายความว่าจากที่เป็นครูสอนวิชาภาษาไทยปกติ เราก็ก็นึกคำทำนายเหตุการณ์ได้ แล้วสิ่งที่เป็นความถนัดคือ การตั้งชื่อเด็ก เพราะว่าเราใช้ในเชิงภาษา ใช้ถ้อยคำ บวกกับหลักของเด็กที่เกิดในวันนั้น ห้ามอักษรต่างๆ ผมก็ได้ความรู้ในการตั้งชื่อเด็ก ซึ่งเราก็ก็นึกเฉพาะด้านโหราศาสตร์ไทยอย่างเดียว คือถ้าใครมาถามในศาสตร์อื่นๆ ขอบอกเลยว่า ไม่รู้จริงๆ จะรู้แค่ส่วนของไทยอย่างเดียว

“ผมว่ามันเป็นศาสตร์ที่เราสามารถศึกษาเองได้ แต่ถ้าจะให้แบบในเชิงลึกซึ้ง ก็ต้องมีครูโหราไว้สอน เพราะบางทีเราอาจจะเข้าใจคำผิด และทำให้เฉไฉไปได้ ก็มีการตักเตือนไปว่า คำนี้ไม่ใช่อย่างนี้ มันต้องหมายถึงอย่างนี้ คือในทางภาษาก็คือต้องตีความให้แตกฉานไปด้วย แล้วในทางวิชาการก็ต้องศึกษาให้ตรงกับหลักคำทำนายนั้น” (อ่านต่อฉบับวันพรุ่งนี้)

เรื่อง : สรวรรณ ศิลปโรจนพณิช

ภาพ : วชิร สายจำปา